

Dosarul nr. 2ra-1760/19

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana – M. Gandrabur

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu

ÎNCHEIERE

23 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nina Vascan
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Oleg Spiridonov,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Oleg Spiridonov
împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Spamol” Societate cu Răspundere Limitată
cu privire la încasarea salariului pentru absență forțată de la muncă în legătură cu
reținerea carnetului de muncă, încasarea compensației pentru fiecare zi de întârziere a
achitării salariului, repararea prejudiciului moral, obligarea achitării tuturor
contribuțiilor stabilite de legislația în vigoare, cât și cheltuielile de judecată,

împotriva deciziei din 09 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a
respins apelul declarat de Oleg Spiridonov și s-a menținut hotărârea din 18 decembrie
2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana,

constată:

La 13 martie 2018 Oleg Spiridonov a depus cerere de chemare în judecată
împotriva ÎCS „Spamol” SRL cu privire la încasarea salariului pentru absență forțată
de la muncă în legătură cu reținerea carnetului de muncă, încasarea compensației pentru
fiecare zi de întârziere a achitării salariului, repararea prejudiciului moral, obligarea
achitării tuturor contribuțiilor stabilite de legislația în vigoare, cât și cheltuielile de
judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată Oleg Spiridonov a indicat că a activat
în funcție de șofer în cadrul ÎCS „Spamol” SRL, începând cu 02 iunie 2014 în baza
contractului individual de muncă nr. 55/14 din 02 iunie 2014 și a ordinului de angajare
nr. 55/14A din 02 iunie 2014 cu salariul tarifar de 300 euro în lei moldovenești.

Reclamantul indică că la 18 martie 2015 a fost telefonat de către un angajat al ÎCS
„Spamol” SRL care i-a comunicat să se prezinte la sediul întreprinderii pentru a scrie
cerere de demisie din proprie inițiativă pe motiv că automobilul de serviciu a fost
vândut.

La 11 septembrie 2015, deși pârâtul în temeiul ordinului nr. 72/15E l-a concediat
din funcția deținută, până în prezent nu i-a eliberat carnetul de muncă, nici nu a
prezentat nici o dovadă că ÎCS „Spamol” SRL a refuzat să-l primească sau să semneze.

Reclamantul Oleg Spiridonov a menționat că perioada dintre 18 martie 2015 – 22
noiembrie 2017, este perioada în care nu i-a fost eliberat carnetul de muncă, respectiv
acestuia urmează să-i fie achitat salariul pentru absență forțată de la muncă, conform
calculului întocmit, dat fiind privat de dreptul de a munci.

A mai indicat că nefiind de acord cu ordinul nr. 72/15E din 11 septembrie 2015 prin care a fost concediat, l-a contestat în instanța judecătorească.

Prin hotărârea din 11 iulie 2016 a Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău s-a admis parțial acțiunea înaintată de către Oleg Spiridonov, s-a anulat ordinul de concediere nr. 72/15E din 11 septembrie 2015, s-a încasat suma de 4595 euro cu titlu de salariu pentru absența forțată de la muncă, 900 euro cu titlu de compensație în locul restabilirii acestuia în funcție, 2125,05 euro pentru întârziere a eliberării salariului pentru perioada 18 martie 2015 – 24 iunie 2016, 1389,4 lei cu titlu de salariul neachitat parțial pentru luna august 2014, 921,17 lei pentru fiecare zi de întârziere a eliberării salariului, 300 euro cu titlu de prejudiciu moral pentru concedierea ilegală din funcție, cât și compensarea cheltuielilor de judecată. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Indică că prin decizia din 22 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău, hotărârea din 11 iulie 2016 a Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău a fost menținută, hotărâre rămasă irevocabilă prin încheierea din 15 noiembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție.

Reclamantul Oleg Spiridonov, după ce și-a concretizat pretențiile din cererea de chemare în judecată, a solicitat încasarea salariului restant pentru absența forțată de la muncă și reținerea carnetului de muncă în mărime de 5678,95 euro pentru perioada 25 iunie 2016 – 22 noiembrie 2017, compensației prevăzute de art. 330 Codul muncii pentru fiecare zi de întârziere a achitării salariului și reținerea carnetului de muncă în mărime de 9926,821 euro pentru perioada 25 iunie 2016 – 22 noiembrie 2017, cât și repararea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei în legătură cu neachitarea salariului și reținerea carnetului de muncă.

Prin hotărârea din 18 decembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Spiridonov împotriva ÎCS „Spamol” SRL cu privire la încasarea salariului pentru absență forțată de la muncă în legătură cu reținerea carnetului de muncă, încasarea compensației pentru fiecare zi de întârziere a achitării salariului, repararea prejudiciului moral, obligarea achitării tuturor contribuțiilor stabilite de legislația în vigoare, cât și cheltuielile de judecată.

Prin decizia din 09 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Oleg Spiridonov și s-a menținut hotărârea din 18 decembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana.

În susținerea soluțiilor sale, instanțele judecătorești ierarhic inferioare au reținut cu trimitere la prevederile art. 66 alin. (5) și 151 Codul muncii, cât și art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă privind puterea lucrului judecat și anume, hotărârea din 11 iulie 2016 a Judecătorei Ciocana mun. Chișinău, potrivit căreia se desprinde incontestabil că prin scrisoarea nr. 19/15 din 11 septembrie 2015 expediată de ÎCS „Spamol” SRL lui Oleg Spiridonov, s-a solicitat prezența ultimului pentru a lua cunoștință cu ordinul de concediere și pentru a primi carnetul de muncă, însă Oleg Spiridonov nu s-a prezentat la ÎCS „Spamol” SR. Din cuprinsul aceluiași act judiciar reiese că Oleg Spiridonov a optat pentru achitarea de către angajator a compensației în locul restabilirii la muncă. La fel, pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat urmare a neachitării la timp a salariului a fost respinsă, deoarece nu constituie temei de recuperare a prejudiciului moral în conformitate cu prevederile art. 1422 Cod civil.

Totodată, instanța de apel a reținut constatările Inspectoratului de Stat al Muncii în actul nr. 1708 din 22 noiembrie 2017 potrivit cărora, începând cu data de 14 septembrie 2015 până pe 22 noiembrie 2017, Oleg Spiridonov nu s-a prezentat la sediul ÎCS „Spamol” SRL în vederea ridicării carnetului de muncă, deși a fost invitat prin

scrisoare, nu a telefonat niciodată la întreprindere și nu s-a interesat despre carnetul de muncă. Vinovăția nu poate fi imputată angajatorului, or acesta nu poate forța salariatul să-și ridice carnetul de muncă.

Oleg Spiridonov, nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 06 iunie 2019, a depus recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin acțiunea înaintată de către Oleg Spiridonov să fie admisă integral.

În motivarea recursului Oleg Spiridonov, cu reiterarea circumstanțelor de fapt expuse în cererea de apel, a indicat că hotărârile instanțelor judecătorești ierarhic inferioare sunt neîntemeiate, emise contrar prevederilor art. 432 alin. (1), alin. (2) lit. a) și c), alin. (3) lit. a) și c) și alin. (4) Cod de procedură civilă.

La fel, recurentul a invocat că nu este admisibilă dovada primirii carnetului de muncă prin proba cu martorii, fiind necesară semnătura salariatului. Refuzul salariatului urma a fi constatat în formă scrisă, semnat de cel puțin doi martori, după care angajatorul urma să expedieze salariatului propunerea privind ridicarea carnetului de muncă. Anume aceste acțiuni puteau fi considerate de instanțele judecătorești drept dovezi a degrevării angajatorului de răspundere materială pentru reținerea carnetului de muncă.

La 19 septembrie 2019, ÎCS „Spamol” SRL, reprezentată de avocatul Denis Staruș, a depus referință la recursul declarat de către Oleg Spiridonov, solicitând declararea recursului ca inadmisibil în temeiul art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 09 aprilie 2019, fiind notificată recurentului Oleg Spiridonov, contra semnătură, la 17 aprilie 2019. (f.d.115 vol. II, verso)

În aceste circumstanțe recursul depus de către Oleg Spiridonov, la 06 iunie 2019, se consideră declarat în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate a recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Oleg Spiridonov, este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că Oleg Spiridonov, a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres

stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Oleg Spiridonov, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Oleg Spiridonov și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Oleg Spiridonov, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (11) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Oleg Spiridonov, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nina Vascan

Maria Ghervas